

ROLF ROBBE

Bijna-elke-
dagboek

voor
leraren

VIERDE DRUK

KOKBOEKENCENTRUM, UTRECHT

WWW.KOKBOEKENCENTRUM.NL

ONTWERP OMSLAG: FLASHWORKS.NL, KAMPEN
ONTWERP BINNENWERK: MIRELLA DIJKERMAN, DEN HAAG

VIERDE DRUK 2018

ISBN: 978 90 239 2185 1
ISBN: 978 90 239 0222 5 (e-book)

NUR 707

© 2007 UITGEVERIJ BOEKENCENTRUM, ZOETERMEER

Alle rechten voorbehouden.

Inleiding

Werken in het onderwijs is werken aan vooruitgang. Het draait om leerlingen die je verder wilt brengen in hun ontwikkeling, om collega's met wie je samen het onderwijs nog beter wilt maken, om ouders voor wie je het belang van hun kind behartigt. Schitterend werk waar je elke dag veel plezier in kunt beleven. Je kunt er Christus ontmoeten in al die mensen om je heen, in de vakken waarin je lesgeeft of in zijn eigen Woord. Je ervaart zijn hulp en zegen elke dag, elke les. En juist in een baan waar je zo intensief met mensen omgaat, kun je ook veel van Jezus Christus laten zien. Als christen in een school waar God geen rol speelt of juist binnen een team van medechristenen. In dit bijna-elke-dagboek staan overdenkingen die je helpen om Gods aanwezigheid, zegen en hulp bewuster te ervaren in je werk.

De overdenkingen zijn per maand gegroepeerd in vier series van vijf.

Elke serie gaat over een thema:

- het leven met God in je werk,
- het omgaan met mensen in en om de school,
- een bijbelse personen die ook een opvoed- of leertaak hadden,
- een schoolvak.

Zo kun je elke werkdag even stilstaan bij de Heer van je leven, veertig weken lang. De vier thema's worden aan het begin van een maand kort ingeleid.

Elke overdenking begint met een bijbeltekst. Voor het juiste verband is het goed zelf het gedeelte eromheen na te lezen. Het 'En verder...' aan het slot wil je verder aan het denken of werken zetten.

Dit dagboek kun je vooral goed gebruiken om zelf regelmatig met de bijbel bezig te zijn, maar ook om er bij een weekopening of -sluiting of een vergadering met collega's mee bezig te zijn. Dat kan bijvoorbeeld plenair doordat iemand het bijbelgedeelte leest dat hoort bij een van de vijf overdenkingen, gevolgd door de overdenking zelf; daarna krijgen een paar mensen 1 minuut het woord over 'En verder...'. Je kunt ook kiezen voor een andere groepering door bijvoorbeeld in tweetallen een overdenking met het bijbehorende bijbelgedeelte te lezen en daarna elk even in te gaan op wat er staat bij 'En verder...'. Vervolgens kun je met het hele team afsluiten met een gebed.

Ik hoop dat dit dagboek je helpt om dichter bij God te leven en je werk bewust met hem te verrichten. Hij is nabij.

Maand I

WEEK 1 - GOD ROEPT JE

Je werk van alledag is niet iets wat je zomaar voor jezelf doet. God kijkt ernaar en wil zich ermee bemoeien. De vraag is of je dat beseft en of je God toelaat in je werk. Beseft je dat hij je een taak geeft of werk je meer voor jezelf?

WEEK 2 - BRENG DE KINDEREN TOT MIJ...

Leerlingen iets laten zien van wie Jezus is, wat hij voor je doet en te leren op hem te vertrouwen: is er iets waardevollers om voor ze te doen? Zoals God jou roept in je taak in de school, zo kun je ook hen oproepen Jezus te volgen. En je leerlingen geven jou vaak zelf een voorbeeld.

WEEK 3 - JEZUS

In Jezus zien we een fantastisch voorbeeld van een leraar. Hij wijdde zijn leerlingen in in het geheim van de verlossing, maar liet ze ook zien hoe ze tegen hun medemensen, Gods schepping en God zelf aan moesten kijken. En dat wat Jezus bij de voetwassing zegt, geldt ook voor zijn leraarschap: 'Ik heb een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen' (Joh. 13:15). Wat kun jij van Jezus leren?

WEEK 4 - NATUUR

Niets lijkt er mooier dan je leerlingen de natuur in al zijn rijke verscheidenheid te laten zien. Het is geweldig om ze te laten ervaren hoe rijk de verschijningsvormen in de schepping zijn. Want daarin verschijnt de Schepper steeds scherper. En dat geeft een extra dimensie aan het vak.

Gewoon

LEES EXODUS 3:1-6

1 Mozes was gewoon de schapen en geiten van zijn schoonvader Jetro, de Midjanitische priester, te weiden.

Je staat 's morgens op, smeert je brood en stapt op de fiets naar je werk. Als de bel gaat, begin je aan je lessen, net als altijd. Net als Mozes die gewoon aan zijn werk was en al jaren hetzelfde uitgetreden paadje liep met zijn schapen, ben jij misschien ook al jaren met je leerlingen bezig. Het is gewoon. Maar dan ineens blijkt dat de Heer je wel van dichtbij volgt. Hij weet precies waar je bent en wat je doet. Onderweg, in de school, de klas, als je met kinderen praat of met ouders en collega's. Hij is voor je en naast je en om je heen. Er is geen situatie waar je uit zijn blikveld bent. Ook al denk je er zelf misschien niet zo bewust bij na, God is er gewoon altijd bij als jij je werk doet. Elke dag.

En verder ...

Neem vandaag even de tijd om te bedenken hoe gewoon je het vindt dat God er altijd bij is.

Iets wonderlijks

LEES EXODUS 3:1-6

2 Daar verscheen de engel van de HEER aan hem in een vuur dat uit een doornstruik opvlamde. Mozes zag dat de struik in brand stond en toch niet door het vuur werd verteerd. 3 Hoe kan het dat die struik niet verbrandt? dacht hij. Ik ga dat wonderlijke verschijnsel eens van dichtbij bekijken.

Opeens kan het gebeuren. Op een doordeweekse dag valt het je ineens op dat die ene jongen toch wel heel bijzonder presteert. En dat dat meisje bijna terloops, maar o zo slim, een ruzie oplost. Soms heb je ineens een goed gesprek met die collega waar je toch al jaren met een boog omheen loopt. Je doordeweekse dag krijgt er ineens een heel bijzondere kleur door. Zoals het Mozes ineens opvalt, het branden van die doornstruik. Hoe kan dat toch, wat zit daarachter? Toch eens even kijken... En dat is nou precies wat God wil. Hij lokt je naar hem toe door die opvallende gebeurtenissen, die je zomaar ineens ziet. 't Is alsof hij zeggen wil: 'Kom eens even dichtbij. Kijk eens even goed. Zie je wel wat hier voor wonderlijks gebeurt?'

Hij zet je even stil, onderbreekt je dagelijkse sleur. Tijd voor iets compleet anders! Aandacht voor de wonderen in je werk.

En verder ...

Herinner jij je zo'n wonder in je werk? Wat maakte het zo wonderlijk? Heeft het je dichter bij God gebracht?

Vuur

LEES EXODUS 3:1-6

4 Maar toen de HEER zag dat Mozes dat ging doen, riep hij hem vanuit de struik: 'Mozes! Mozes!'

De Heer wil niets liever dan dat je dicht bij hem leeft, elke dag. Dat je in vuur en vlam staat voor hem. Maar misschien is het vlammetje vaak nog maar een smeulend restje. En moet God dat nodig weer wat oprakelen. Door je bijvoorbeeld te confronteren met iets opvallends in je werk of in je leven. Iets aanstekelijks dat je verlangen naar hem weer doet ontbranden. Zodat je naar hem toe gaat en hij je weer kan toespreken, bij je naam kan noemen, je weer warm kan laten lopen voor hem.

Het leven van Mozes ging ook zo zijn gangetje. Ach, en wat zou hij na veertig jaar nu nog denken aan zijn prinsheerlijke leven in Egypte, zijn pogingen om zijn volk te bevrijden, zijn enthousiasme voor Gods volk? Dat was toen, maar nu was hij met andere zaken bezig. Wellicht smeulde er nog iets diep in zijn hart. Maar dat er een heilig vuur in hem brandde? Nee.

En verder ...

Hoe is het met je: smeult er nog ergens iets of sta je in vuur en vlam voor de Heer?

Luister

LEES EXODUS 3:1-6

4 *'Ik luister,' antwoordde Mozes.*

Heb je het wel door als God je roept? En wat doe je dan? Als Mozes die bijzondere gebeurtenis wil bestuderen, roept iemand zijn naam. Mozes vraagt niet: 'Wie is daar?' Maar hij zegt: 'Ik luister.' Hij had het gelijk door: deze gebeurtenis is zo bijzonder, daar zit de Heer achter. Plotseling kwam dat smeulende vuurtje in hem tot leven, alsof Gods Geest erop blies en het weer aanwakkerde. Het zorgde ervoor dat Mozes nieuwsgierig luisterde: wat heeft God mij te zeggen? Wat wil God van mij? Zo gaat dat als God je roept: je luistert. God spreekt jou persoonlijk aan. Dat doet hij tijdens je werk, soms door een bijzondere gebeurtenis, soms gewoon door een bijbelwoord, een tv-programma of een preek. Als je beseft dat God tot je spreekt, laat dan dat vuur in je ontvlammen en luister zorgvuldig. Het kan je leven voor goed veranderen.

En verder ...

Luister vandaag eens goed: spreekt God tot je?

Roeping?

LEES EXODUS 3:7-10

10 'Daarom stuur ik jou nu naar de farao: jij moet mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte wegleiden.'

Als God met je spreekt, gebeurt er iets. Hij zegt niet zomaar iets, maar zijn woorden hebben gewicht. Hij roept Mozes en geeft hem een concrete taak: leid mijn volk. Dat zou je een roeping kunnen noemen: God roept je persoonlijk op om iets te doen voor hem. Dat doet hij door je elke dag uit te nodigen om Jezus te volgen. Maar het kan ook specifiek: leid mijn volk.

Zo kun je ook je schoolwerk zien als een roeping: God wil dat ik dit werk doe voor hem. Er zullen maar weinig mensen in het onderwijs zijn die God hebben horen zeggen: 'onderwijs deze kinderen.' Maar gaat het te ver als je je werk van elke dag ziet als een kans om Jezus te volgen? Dat je in je omgang met de leerlingen en collega's de liefde laat regeren, dat je uitbent op het beste voor hen? Dat je laat zien wie Jezus is en wat hij doet door jou heen? Eigenlijk best een mooie taak.

En verder ...

Waar toe roept God jou in je werk?

Stralen

LEES MATTEÛS 5:16

16 Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel.

Als christen mag je het licht van Jezus Christus uitstralen: naar de minsten omzien, zijn woorden van geduld spreken, in je leven eenvoudig zijn en vriendelijk zijn zoals Jezus deed en was. Als je zijn licht verspreidt, breng je licht in het leven van mensen die misschien wel vastzitten in de duisternis van de zonde. Je laat zien hoe goed het is om met hem te leven en brengt mensen op het spoor van het echte leven.

Maar dan moet het wel licht zijn in je eigen hart. Is er plaats voor Jezus in jouw leven? Ruimte om naar zijn woorden te luisteren en tijd om te genieten van zijn schepping. Heb je ruimte voor dankbaarheid voor wat hij voor je doet? Hoe meer zijn licht in jouw leven kan doordringen, hoe groter de lichtsterkte die jij uitstraalt. En hoe lichter het is in jouw klas.

En verder ...

Wat houdt het licht van Jezus tegen om te schijnen in jouw hart?

Aanstekelijk

LEES JOHANNES 6:1-14

9 'Er is hier wel een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen – maar wat hebben we daaraan voor zoveel mensen?'

Zoals kinderen soms kunnen geloven; zo eenvoudig, met zo'n grote verwachting. Het lijkt wel of ze denken dat Jezus alles kan. Kijk nou toch zo'n jongetje. 'Is er wat te eten voor deze duizenden mensen?' vragen de discipelen zich af. Het jochie weet raad: 'Ik heb wel iets: vijf broden en twee vissen. Kijk.' En hij geeft het gelijk aan Andreas. Daar spreekt een groot vertrouwen uit. Een vertrouwen dat volwassenen vaak niet hebben: want wat heb je daar nou aan, zo'n armzalig beetje. Dit kind weet het zeker: 'Ik geef wat ik heb en Jezus kan daar vast iets mee.' Zo kun je zelf van die heerlijke momenten meemaken dat een kind getuigt van zijn rotsvaste geloof of dat een leerling er blijk van geeft dat hij voluit steunt op Jezus. Fantastisch om mee te mogen maken, inspirerend voor je eigen geloof en aanstekelijk om zelf vooral ook kinderlijk

te geloven. En erop te vertrouwen dat Jezus echt alles kan.

En verder ...

Goed voorbeeld doet goed volgen. Dat geldt niet alleen voor je leerlingen, dat geldt ook voor jou.

Kom en luister

LEES PSALM 34

12 Kom, kinderen, luister naar mij, ik leer je ontzag voor de HEER.

Zo zeg je dat misschien zelf ook wel eens: 'Kom kinderen, luister eens naar mij.'

En je gaat verder met je les. Dat is precies wat David ook doet: 'Ik zal je leren hoe je ontzag moet hebben voor de Heer, hoe je voor hem kunt leven, je weg met hem kunt bepalen.' David vond dat erg nodig want hij had zojuist aan den lijve ondervonden hoe God je zelfs uit de grootste nood kan redden. Hij was er weer eens bij bepaald dat je niets kunt zonder de Heer. Logisch dat hij dat wil doorgeven aan de kinderen. Wat moeten ze doen om te leven in ontzag voor de Heer? David noemt een paar geboden op uit de wet. Maar nog belangrijker is dat hij zegt dat het oog van de Heer op je rust en dat hij naar je luistert als je hem aanroept. Leven met de Heer is luisteren naar zijn woorden en leven in het besef dat hij er altijd voor je is. Jij mag je leerlingen wijzen op zo'n rijk en goed leven. Roep ze erbij.

En verder ...

Als je zelf hebt ervaren hoe goed God is, wil je niets liever dan dat doorgeven. Geef eens een voorbeeld hoe dat bij jou werkt.

Bij Jezus

LEES MATTEÛS 19:13-15

13 Daarop brachten de mensen kinderen bij hem, ze wilden dat hij hun de handen zou opleggen en zou bidden.

‘Wat doet u hier met die kinderen bij Jezus?’ De boze vraag van de discipelen is bekend. Maar wat zou de moeders beziel hebben? ‘Ik wil dat ze dichtbij Jezus zijn, dat hij goede dingen over hen zegt, dat hij voor ze bidt bij de Vader in de hemel.’

De moeders verwachtten kennelijk grote dingen van die rabbi uit Galilea.

Ze vertrouwden hem het heil van hun kinderen toe. Dat doe je alleen als je zelf een diep verlangen hebt naar Jezus, zelf ook alles van hem verwacht en je hoop op hem stelt.

Zou jij als leerkracht ook niet graag de kinderen bij Jezus brengen? Dat veronderstelt allereerst dat je zelf weet wie hij is, dat je hem vertrouwt en dat je beseft dat hij je leven kan redden. En verder dat je hem zo belangrijk vindt dat je ook anderen wilt laten delen in het geweldige wonder van bevrijding. Als er iemand de gelegenheid heeft kinderen bij Jezus te

brengen, dan zijn het wel de ouders en de mensen in het onderwijs. Jij dus. Breng ze naar Jezus. Hij zal er blij mee zijn en ze met open armen ontvangen.

En verder ...

Hoe doe je dat dan, kinderen bij Jezus brengen?

Kinderlijk eenvoudig

LEES MATTEÛS 19:13-15
14 ... want het koninkrijk van de hemel behoort toe aan wie is zoals zij.

Wat voor speciaals hebben kinderen toch? Het lijkt wel of Jezus ze voortrekt. Kinderen krijgen vaak een belangrijke plaats bij hem. Maar gaat het hem nou speciaal om de kinderen? Als je goed leest, gaat het om mensen die zijn zoals de kinderen. Jezus stelt kinderen ten voorbeeld aan volwassenen. Vlak voordat hij de kinderen zegende, had Jezus een woordenwisseling met de Farizeeën en even later met zijn discipelen. Ze stelden hem op de proef, wantrouwden hem, wilden of konden hem niet begrijpen. Nee, dan zo'n kind. De kinderen komen gewoon naar hem toe, zonder allerlei reserves en voorwaarden. Ze accepteren Jezus zoals hij is: een man die het goede met hen voorheeft, die hen zegent en vriendelijk toespreekt. Zo kun je heel wat leren van kinderen. Door net als zij Jezus gewoon te accepteren, je leven rijk te laten maken door hem en te

luisteren naar zijn blijde boodschap. Geloven is eigenlijk kinderlijk eenvoudig.

En verder ...

Probeer dat eens vandaag: Jezus gewoon toelaten in je leven. Hoe? Voorbeelden genoeg op school.

Toewijding

LEES MATTEÛS 14:6-14

14 Toen hij uit de boot stapte en de grote menigte zag, voelde hij medelijden met hen en hij genas hun zieken.

‘Nu even niet!’ Zo’n gevoel kun je soms hebben als je aan je werk denkt, je leerlingen of collega’s. Misschien doordat er iets in je privé-leven is wat zich naar de voorgrond dringt. Soms ook ben je net even lekker bezig met iets en komt er weer iemand wat vragen. En dan heb je gewoon even geen zin. Je vindt iets anders belangrijker dan die collega of die leerling die jouw aandacht en tijd wil.

Jezus kreeg toch wel even iets te verwerken. Johannes, de man die hij de grootste profeet noemde, was op een gruwelijke manier aan zijn eind gekomen. Toen dat bericht tot Jezus doordrong, wilde hij niets liever dan even de rust om dat alles een plek te geven in zijn leven.

Maar de opdringende mensenmassa maakt verder verwerken onmogelijk. Als hij ziet hoe de gevolgen van de zonde hun leven overheersen, als hij hun zieken ziet en hun problemen, dan gaat hij weer aan

zijn grote werk, zijn bevrijdingsactie. Hij kan ze niet laten zitten. Hij is volledig toegewijd aan de mensen aan wie hij zijn levenstaak, ja zijn leven, opdraagt.

En verder ...

Privé of werk: wat laat de balans doorslaan naar de ene of de andere kant?